

ŻNG.8361.157.2018

DECYZJA Nr 59/2018

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza **przedsiębiorcy Monice Dora** prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą **Monika Dora „MONA”** ul. Wiejska 151, 45-302 Opole, NIP 7542733636, **karę pieniężną w wysokości 3000 zł** (słownie złotych: trzy tysiące 00/100) w związku z wprowadzeniem do obrotu 4 partii artykułów rolno - spożywczych zafałszowanych, oferowanych do sprzedaży jako:

- sok czarna porzeczka;
- sok banan;
- Sałatka Grecka (sałata lodowa, papryka, pomidor, ogórek, oliwki, ser feta, cebula czerwona, sos winegret);
- Gnocchi Broccoli (włoskie kluseczki, brokuły, pieczarki, ser feta, sos śmietankowy, czosnek, przyprawy, ser).

Uzasadnienie

W dniach 22, 23, i 25.05.2018 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-157/2018 z dnia 21.05.2018 r., przeprowadzili kontrolę w **Pizzerii Alibaba, ul. Słowackiego 1C, 46-040 Ozimek**, w którym Monika Dora zwana dalej *Stroną*, prowadzi działalność gospodarczą.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następujących aktów prawnych:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, str. 1, z późn. zm.);
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r.

o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;

- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

W toku kontroli, w celu sprawdzenia rzetelności obsługi, inspektorzy występujący w charakterze konsumentów dokonali zakupu potraw i napojów:

- Sałatka Grecka (sałata lodowa, papryka, pomidor, ogórek, oliwki, ser feta, cebula czerwona, sos winegret) w cenie 9,90 zł za porcję,
- Gnocchi Broccoli (włoskie kluseczki, brokuły, pieczarki, ser feta, sos śmietanowy, czosnek, przyprawy, ser) w cenie 14,90 zł za porcję,
- Sok z czarnej porzeczki w cenie 3,00 zł za porcję 0,3 l,
- Sok banan w cenie 3,00 zł za porcję 0,3 l.

Zamówienie zostało złożone w oparciu o znajdujące się na sali konsumenckiej karty menu zawierające między innymi nazwy napojów i potraw oraz ich ceny. W wyniku czynności mających na celu identyfikację surowców wykorzystywanych do realizacji zamówienia inspektorzy ustalili, że do sporządzenia Sałatki Greckiej oraz Gnocchi Broccoli pracownicy *Strony* użyli sera sałatkowo kanapkowego Tolonis zamiast deklarowanego w karcie menu sera feta. Natomiast zadeklarowane w karcie menu soki zostały zastąpione nektarem z czarnej porzeczki oraz napojem wieloowocowym zielony banan.

Stwierdzone nieprawidłowości świadczą o zafałszowaniu ww. środków spożywczych w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej*, co zostało zapisane w protokole kontroli nr akt ŻNG.8361.157.2018, który w dniu 25.05.2018 r. został bez uwag podpisany i odebrany przez pełnomocnika *Strony*.

Mając na uwadze powyższe, *Opolski WIIH* pismem z dnia 18.06.2018 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. *Strona* została poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Opolski WIIH* wyznaczył *Stronie* termin 10 dni, od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, do zapoznania się z dowodami zebranymi w sprawie oraz złożenia ww. dokumentów. Ponadto *Opolski WIIH*, na podstawie art. 40a ust. 5a *ustawy o jakości handlowej*, zwrócił się do *Strony* z żądaniem przedstawienia dokumentów dotyczących wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w 2017 r.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (WE) Nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Wymagania dotyczące informowania na temat żywności oraz zakresy odpowiedzialności podmiotów działających na rynku spożywczym zostały ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (UE) Nr 1169/2011*.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Pojęcie „wprowadzania konsumenta w błąd” definicje art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2070). Zgodnie z ww. przepisem działanie przedsiębiorcy wprowadza w błąd, jeżeli w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. W myśl art. 5 ust. 3 pkt 2 ww. ustawy działanie wprowadzające w błąd może dotyczyć cech produktu, a w szczególności jego pochodzenia geograficznego, jakości, składników, a zatem dotyczy to także oznakowania środków spożywczych.

Zakres odpowiedzialności reguluje art. 8 *rozporządzenia nr 1169/2011*, którym podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych. W myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia (UE) Nr*

1169/2011 podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w zakresie przekazywania informacji na temat żywności. Należy zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego (usług gastronomicznych). W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził zakwestionowane produkty do obrotu, a zatem ponosi odpowiedzialność za prawidłowość oznakowania oferowanych do sprzedaży artykułów rolno – spożywczych, jest *Strona*.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej* zafałszowanym artykułem rolno – spożywczym jest produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych albo niezgodną z prawdą.

Nazwa sera feta została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia i znajduje się w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz. Urz. UE L z 1996 r. Nr 148, str. 1, z późn. zm.). Powyższa nazwa jest zarezerwowana dla sera spełniającego wymagania określone w specyfikacji tego produktu. W myśl art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L z 2012 r. Nr 343, str. 1, z późn. zm.) zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik.

Analiza składu surowcowego kontrolowanej Sałatki Greckiej oraz potrawy Gnocchi Broccoli wykazała podmianę asortymentową polegającą na zastąpieniu droższego składnika, o chronionej nazwie pochodzenia, produktem tańszym. Ser feta wytwarzany jest tradycyjną metodą wyłącznie z mleka owczego lub z mieszanki mleka owczego i koziego, pochodzącego z określonych regionów Grecji. Użyty do przygotowania potraw Ser sałatkowo kanapkowy „Tolonis” nie posiadał w wykazie składników ww. rodzajów mleka. Nieprawdziwa informacja o potrawach sugerowała im szczególne właściwości, których w rzeczywistości nie posiadały. Nierzetelny skład podany w karcie menu powodował, że konsumenci podejmując decyzję o zakupie Sałatki Greckiej oraz potrawy Gnocchi Broccoli wybierali produkty, które były imitacją oczekiwanego. Zastosowanie innego składnika niż wykazano w nazwie handlowej świadczy o jej zafałszowaniu.

Szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych zostały określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 494, z późn. zm.). W myśl definicji zawartej w treści ww. załącznika **soki owocowe** są wyrobami zdolnymi do fermentacji, lecz niesfermentowanymi, otrzymanymi z jadalnych części zdrowych, dojrzałych, świeżych, schłodzonych lub zamrożonych owoców, jednego lub większej liczby gatunków, posiadającymi barwę, smak i zapach charakterystyczne dla soku z owoców, z których wyrób jest wytwarzany. **Nektary owocowe** są natomiast wyrobami zdolnymi do fermentacji, lecz niesfermentowanymi, otrzymanymi przez dodanie wody z dodatkiem lub bez dodatku cukrów lub miodu do **soku** owocowego, soku owocowego odtworzonego z zagęszczonego soku owocowego, zgęszczonego soku owocowego, soku owocowego wyprodukowanego z użyciem ekstrakcji wodnej, soku owocowego w proszku, przecieru owocowego lub zagęszczonego przecieru owocowego bądź mieszaniny ww. wyrobów, spełniającymi wymagania dotyczące minimalnej zawartości soków lub przecierów owocowych określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Z treści przytoczonych definicji wynika, iż nektar owocowy jest produktem bardziej przetworzonym niż sok, a przez to zaliczanym do przetworów owocowych. **Napojami owocowymi** są inne płyny przeznaczone do konsumpcji zawierające dodatki niedozwolone przy produkcji soków oraz nektarów. Oznacza to, że do wszystkich napojów można dodawać większą niż w przypadku soków i nektarów ilość substancji dodatkowych poprawiających smak czy aromat.

Oferowanie do sprzedaży nektaru z czarnych porzeczek z soku zagęszczonego zamiast zadeklarowanego w menu „soku porzeczka” oraz napoju wieloowocowego zielony banan zamiast zadeklarowanego w karcie menu „soku banan” świadczy o zafałszowaniu tych produktów. Podanie innych produktów niż oferowane w karcie menu i niepoinformowanie o tym fakcie konsumentów przed zrealizowaniem zamówienia, wprowadza w błąd co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości i składu w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011. Biorąc powyższe pod uwagę *Opolski WIIH* uznał,

iż *Strona* naruszyła przepisy prawa żywnościowego i była odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu zafałszowanych produktów.

Art. 17 ust. 2 *rozporządzenia (WE) Nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych wynika z art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisem podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższych sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt żywnościowy o niewłaściwej jakości handlowej lub zafałszowany. Przytoczone przepisy są wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc za sam fakt zachowania naruszającego te przepisy. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

Opolski WIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Mając na uwadze zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy *Opolski WIIH* ocenił **stopień szkodliwości czynu** na poziomie wysokim. Użycie w oznakowaniu niezgodnych z prawdą danych wprowadza kupujących w błąd co do składu, właściwości i jakości nabywanych potraw i napojów, a ponadto godzi w interes ekonomiczny konsumenta. Zastosowane przez *Stronę* oznakowanie zakwestionowanych produktów w karcie menu nadało im cech sugerujących wyższe walory jakościowe. Zamawiając sok konsument mógł domniemywać, iż otrzyma produkt zgodny z deklaracją *Strony* tj. sok owocowy bez dodatku cukru. *Strona* mogła zapobiec powstaniu nieprawidłowości dokładając większej staranności podczas rutynowego sprawdzania oznakowania towaru przy jego zakupie oraz podczas sporządzania karty menu.

W przypadku Sałatki greckiej oraz Gnocchi Broccoli niewątpliwie ser feta miał decydujący wpływ

na atrakcyjność oferty i stanowił zachętę do zakupu. Należy zaznaczyć, iż produkty których nazwa została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia, jak ma to miejsce w przypadku sera feta, są wytwarzane z określonych składników, według ustalonej procedury i pochodzą z określonych regionów, wobec czego ich cena jest znacznie wyższa niż cena towarów niespełniających ww. kryteriów, a co za tym idzie wyższy jest również koszt potrawy z tym składnikiem.

Zakres naruszenia *Opolski WIIH* ocenił jako wysoki, bowiem jadłospis (karta menu) w placówce gastronomicznej jest dla konsumenta podstawowym źródłem informacji o oferowanych potrawach i napojach. Ujawnione nieprawidłowości stanowią rażące naruszenie przepisów w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. *Strona* poprzez swoje działanie naruszyła wymagania określone w przepisach prawa żywnościowego w zakresie oznakowania produktu, istotne z punktu widzenia interesów konsumenta oraz właściwości artykułów rolno-spożywczych. Stwierdzona praktyka jest naganna, gdyż godzi w interesy konsumentów.

Opolski WIIH uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności** *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów rolno – spożywczych zafałszowanych. Na uwzględnienie zasługuje także fakt, iż *Strona* wyeliminowała ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Strona* w toku postępowania administracyjnego przedstawiła informację o wysokości przychodu osiągniętego w roku 2017. *Opolski WIIH* uwzględnił przedmiotową informację przy ustalaniu wysokości kary.

Ponadto *Opolski WIIH* wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu 4 partie zafałszowanych produktów o wartości 30,80 zł. Wartość ta nie stanowi przesłanki do podwyższenia sankcji administracyjnej.

Podsumowując, po uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej* oraz pozytywnej postawy *Strony* (usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości) *Opolski WIIH* wymierza **karę pieniężną w wysokości 3000 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu potraw i napojów zafałszowanych. Zdaniem organu nałożona na *Stronę* sankcja będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży nie występowały produkty zafałszowane. Ponadto nałożona kara jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 *ustawy o jakości handlowej* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego

Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP
Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

- ① Monika Dora
ul. Pużaka 25, 45-272 Opole
2. BA w/m
3. a/a